

MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Pomocy i Integracji
Społecznej

WARSZAWA, 8.05.08 r.

DPS-V-074-1612/IL/08

Szanowny Panie Stereosto

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 9 kwietnia br. w obowiązującego standardu w domach pomocy społecznej, określonego rozporządzeniem z dnia 19 października 2005 r. Ministra Polityki Społecznej w sprawie domów pomocy społecznej (Dz.U. Nr 217 poz.1837), wyjaśniam co następuje:

1) Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia warunkiem efektywnej realizacji usług opiekuńczych i wspomagających jest zatrudnianie w pełnym wymiarze czasu pracy nie mniej niż dwóch pracowników socjalnych na 100 mieszkańców domu. W związku z powyższym należy przyjąć, że w przypadku domu o 63 miejscach wystarczy 1,25 etatu pracownika socjalnego, zaś w przypadku domu o 95 miejscach należy zatrudnić 2 pracowników socjalnych.

2) Przedmiotowe rozporządzenie nie precyzuje określenia „osoba leżąca”, podobnie brak jest definicji w tym zakresie w innych regulacjach prawnych. Jednakże zdaniem Departamentu za osobę leżącą należałoby uznać osobę niezdolną do samodzielnego poruszania się bez udziału osób trzecich, której stan fizyczny wymaga wzmożonej opieki i pielęgnacji ze strony personelu domu pomocy społecznej.

W związku z powyższym wyrażam pogląd, że osoba, której stan zdrowia psychicznego okresowo ulega pogorszeniu i z tego tytułu przebywa w pokoju w pozycji leżącej, nie może być uznana za osobę leżącą.

3) Przy obliczeniu wskaźnika zatrudnienia należy uwzględnić liczbę mieszkańców umieszczonych w domu pomocy społecznej, nawet gdyby w danym momencie przebywali poza jednostką (szpital, pobyt u rodziny itp.).

4) W skład zespołu terapeutycznego- opiekuńczego mogą wchodzić pracownicy pierwszego kontaktu zatrudnieni w administracji lub obsłudze, ale tylko w takim wymiarze czasu pracy, jaki poświęcają faktycznie na pełnienie tej funkcji.

5) Opiekun prawny osoby ubezwłasnowolnionej nie może jej upoważnić do dysponowania swoimi środkami finansowymi. Najlepiej gdyby on sam dysponował tymi środkami (ze sposobu gospodarowania środkami osoby ubezwłasnowolnionej musi się sprawozdawać przed sądem). Może oczywiście w porozumieniu z dyrektorem jednostki upoważnić kogoś z pracowników do dysponowania jakąś kwotą tych środków na rzecz podopiecznego. Jednak zdaniem Departamentu w takich sytuacjach powinna zostać opracowana procedura w DPS, w celu ustalenia sposobu rozliczania się pracowników ze środków podopiecznych wydatkowanych na ich potrzeby za zgodą opiekunów prawnych.

6) W przypadku osób chorych na cukrzycę lekarz w formie zaleceń powinien wpisać także sposób i jakość żywienia. Dlatego też jeżeli brak jest takiego zalecenia u osoby chorej na cukrzycę, pracownicy odpowiedzialni za sprawowanie opieki nad mieszkańcami lub osoby odpowiedzialni za planowanie żywienia sami powinni zainteresować się tą sprawą i uzyskać pisemne zalecenie o konieczności, bądź braku konieczności stosowania odpowiedniej diety.

7) W sytuacji, jeżeli dzwign osobowy nie dochodzi do wszystkich pokoi, a w pokojach tych zamieszkują zawsze osoby, które są pełnosprawne fizycznie, nie ma powodu, aby taki dom nie uznać za spełniający standard.

8) Jeśli chodzi o dostosowanie łazienek do potrzeb osób niepełnosprawnych, Departament wyraża pogląd, że liczba takich łazienek musi być odpowiednia do liczby osób niepełnosprawnych przebywających w domu pomocy społecznej, a także do miejsc ich zamieszkiwania. Jeżeli obecnie w Domu nie przebywają osoby niepełnosprawne fizycznie, to jednak mając na uwadze, że w każdej chwili taka osoba może znaleźć się w tej jednostce, to należy na każdej kondygnacji dostosować przynajmniej jedną toaletę i jedną łazienkę.

Odnosząc się do problemów przedstawionych przez Pana Starostę, wyjaśniam, że Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej ma świadomość trudnej sytuacji domów pomocy społecznej, dlatego też dokłada i będzie dokładać dalszych starań w celu rozwiązania problemów dotyczących funkcjonowania i finansowania domów pomocy społecznej. Również problem wynagrodzeń pracowników domów pomocy społecznej jest dostrzegany i analizowany, jednakże obecnie nie ma możliwości wprowadzenia zmian, które w sposób natychmiastowy doprowadziłyby do jego rozwiązania. Nawet wnioskowane przez powiaty zwiększenie dotacji dla domów pomocy społecznej tylko pozornie może poprawić sytuację finansową domów pomocy społecznej, ponieważ dotacja ma charakter wygasający - w wielu domach liczba osób, na które przekazywana jest dotacja stale się zmniejsza. Ponadto znaczne podwyżki skutkują wzrostem kosztu utrzymania, a tym samym podwyższeniem opłat za pobyt w domu pomocy społecznej (w tym w części ponoszonej przez gminy). Taka sytuacja doprowadzić może do ograniczania liczby osób kierowanych do domów pomocy społecznej, co z kolei przedkładać się będzie na budżety tych jednostek.

Jednocześnie wyjaśniam, że działania resortu będą koncentrowały się głównie w kierunku przeniesienia ciężaru finansowania świadczeń zdrowotnych w domach pomocy społecznej na Narodowy Fundusz Zdrowia. Pismo w tej sprawie zostało już skierowane do Ministra Zdrowia.

Wystosowane zostało także pismo do Ministerstwa Finansów wskazujące na konieczność nowelizacji art. 87 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz konieczności urealnienia wysokości dotacji planowanych w budżetach wojewodów na dofinansowanie domów pomocy społecznej.

Jeżeli nasze propozycję znajdą poparcie ze strony w/w resortów, wówczas będzie szansa na poprawę finansowania domów pomocy społecznej.

o wiadomości:
Wydział Polityki Społecznej
2000.01.10

Z poważaniem
[Podpis]